

[Marianne Bentsen-Pedersen]

virkelig være så bekesteligt, at folk i stedet for at gå med hænderne i lommen underviser den kommende generation?

Det er jo sådan, at det naturligvis bliver de unge lærere, der skal fyres, når besparelserne kommer igennem, og de har en løn på ca. 120.000 kr. om året, og når de bliver fyret, vil de være berettiget til en understøttelse på omkring 90.000 kr. om året, så besparelsen ligger altså på omkring 30.000 kr. Hvis man så indregner skat og moms og mange andre ting, som staten går glip af i denne forbindelse, kommer man et godt stykke ned under 15.000 kr. i besparelse pr. fyret lærer. Så vil jeg spørge, om det er den udgift, der får regeringen til at spærre øjnene op i skræk for statens fallit.

Det er da rigtigt, at der på de kommunale budgetter vil vise sig langt større besparelser, men man skal huske, at staten får en stor udgift i takt med, at fyringerne sker i kommunerne. Det er klart, at det kan skabe tvivl om, hvorvidt bloktilskuddene er den bedste måde at støtte kommuner på. Hvis man i stedet for havde refusionsordninger, var det da muligt, at kommunerne kunne se en fordel i at beholde nogle lærere.

Men det er klart, at man ikke bare skal holde på folk for at holde på dem. De skal selvfølgelig have noget at lave, og de skal ikke løbe i vejen for hinanden. Derfor kan man stille det spørgsmål, om der overhovedet er behov for flere lærere, altså om man kan bruge flere lærere i folkeskolen, og det mener jeg der er gode muligheder for.

Jeg mener, der er god grund til at lave en meget bedre indskoling, end vi gør for øjeblikket, og når eleverne lidt længere henne i skoleforløbet ofte er skoletrætte, kunne det godt hænge sammen med – og det ved jeg det gør i en del tilfælde – at skolestarten er for dårlig; man kommer simpelt hen skævt ind i systemet. Det vil sige, at der kunne være god grund til at lave meget små hold i skolestarten, eller at der gik flere lærere på et større hold, for så har man muligheden for at samle de elever op, der kommer skævt ind i systemet. Det vil også give mulighed for mange flere praktiske aktiviteter, og vi har jo længe talt om, at folkeskolen mangler praktiske aktiviteter, at den er alt for teoretisk.

I den forbindelse vil jeg pege på, at sparekøret åbner for nogle meget positive ting. Jeg synes, undervisningsministerens idé,

at man skal arbejde alders- og fagintegreret, er glimrende, og den kan vi godt støtte, men jeg kan ikke se, hvordan der skal komme besparelser ud af det, for hvis man skal gøre det, skal det være på pædagogiske begrundelser og ikke på besparelser, og det vil sige, at der skal flere lærere og flere ressourcer til.

Der er også andre passager, vi vil være enige i, f.eks. når der står, at man skal tilrettelægge undervisningen på en sådan måde, at der bliver mindst muligt behov for specialundervisning. Det er vi meget enige i, men det lader sig ikke gøre, samtidig med at der skal spares, for det kræver udvidelse på materialekontoen, på ekskursionskontoen, og det kræver, at lærerne får timer til samarbejde og til selv at producere materiale, som henvender sig konkret til de enkelte elever. Desuden må der arbejdes på små hold, hvis man skal undgå den megen specialundervisning.

Men man kunne jo også vælge andre muligheder og f.eks. give eleverne flere timer. Vi ved, at det er gået hårdt ud over timetallet specielt i dansk og matematik, og vi ved, at man i dag har færre timer på de ni års skolegang, vi har, end man før havde på syv år. At vi har så mange fag, kunne også begrunde, at man skulle have et større timetal, så vi kommer bort fra de meget små fag, vi har ind imellem.

Der er også meget behov for, at lærerne får større mulighed for efteruddannelse. Det, at man vil fyre lærere, betyder jo, at der om en årrække vil være mange lærerværelser, hvor der praktisk talt ikke findes en lærer under 35 år, altså at gennemsnitsalderen stiger voldsomt. Det betyder selvfølgelig ikke, at jeg mener, at ældre lærere er dårlige lærere, men at det nok er bedst, at der er en vis aldersspredning. Det betyder i hvert fald, at man kommer på stor afstand af sin uddannelse, og at man ikke får de nye strømninger, som normalt ville komme med nye ansættelser. Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at lærerne kan holde deres uddannelse à jour og få nye impulser gennem kurser.

Kurserne kunne også være en meget god baggrund for at sætte nogle grupper lærere i stand til at lave forskellige forsøg, og dér mener jeg der er masser af muligheder, som egentlig burde undersøges nærmere. Man kunne f.eks. lave forsøg med heldagsskoler, hvis forældre og fritidspædagoger og lærere kunne blive enige om det, og man kunne la-